

U. Zakaj še pišejo eni pogan, poganstvo, eni pa pagan, paganstvo?

T. O tej reči beri, kar ima Janežič v 32. §. V, 1. b.

U. „Samoglasniki se med seboj menjavajo ali čredijo, kakor je to lepoglasju po godu: *a* se menjava z *o*, sosebno v tujkah, včasih pa tudi v domačicah, n. pr. bob - faba, gost - Gast, kobila - cavalus, koleda - calendae, morje - mare, Mohor - Mohar, nasus - obá - ambo, oltar - altare, opat - abbas, orati - arare, praprot - praprat, pogan - pagan, rakita - rokita, sol - sal, tovor - tovar, vozotaj - vozataj«.

Šolsko blago.

Za pisne zglede. Otroške leta so podobne sladkemu spanju; mladosti jih presanja, mož pa jih resno prečuva.

Človek ima prosto voljo. Voli si lahko to pa uno, srečo ali nesrečo.

Nikar ne toži, da nimaš sreče; sreča te vedno išče; le ti se ji nikar ne umikuj!

Kratko je veselih dni število. Nikar naj si jih človek sam ne krati. Pošteno veselje nikomur ne preseda.

Kdor staršev ne vboga, tega tepe nadloga. Pokorščina je zlata gred, po kateri se pride na vsako stermino.

Slajše reči ni na svetu, kakor je lepa pesem. Kdor zna lepo peti, ima od Boga veliko bogastvo, kterega naj prav obrača.

Nikar se ne brati z zapeljivimi ljudmi; če slepec slepeca vodi, oba padeta v jamo.

Brez potu ni medu. Pridnost vse premaga.

Človek kaže v mladosti, kaj bo v starosti. Kdor je len ob setvi, malo žanje.

Britke sape ne pozabi, ko te pomlad v svate vabi.

Narava in človek

v svoji pravi složnosti.

Spisal Živkov.

1.

Neštevilne in prečudno različne so stvari božje. Učeni še vedno kako neznano zasledijo. Vse stvari, žive in nežive, je Bog človeku podložil, naj bi mu služile v korist in veselje. Krotkeje in njemu bolj podobne ima kaj rad. Pa tudi človeku so nekatere posebno vdane in pokorne, kar očitno kaže, da ga čutijo in priznavajo svojega gospoda, varha in pomočnika.